

II. Opuščam osebam kazni, ki so bile pred današnjim dnevom od meščanske kazenske sodnije pravomočno obsojene od enega meseca ne presegajo česvobodne kazni ali do 500 K ne presegajo čedenarne kazni, dokler iste niso že izvršene. Če se je zraven svobodne kazni še denarna kazni izrekla, se opuščajo kazni, če za slučaj neizterjatve denarne kazni odmerjena nadomestna kazni in svobodna kazni ne presegajo več kakor en mesec dni:

Od te kazenske prizanesljivosti morajo pa ostati izvzete: 1. Kazni, ki so bile izrečene radi krive prisega, krivih spričeval, obrekovanja, tatvine na železnicah, ladjah, pošti, navijanje cen, o deruštva, ali kazenskega čina proti postavi življenskih sredstev. 2. Osebe, ki so bile v zadnjih petih letih obsojene že na svobodno kazni ali na denarno kazni, bodisi da denarna kazni 100 K ne presegajo. 3. Osebe, ki so pred petimi leti bile obsojene na ostrejšo kakor osemdnevno svobodno kazni ali na več krajših svobodnih kazni, dokler iste nimajo samo denarnih kazni za povrnitev.

Opuščam konečno vsem osebam, tičočim predpogoje tega pomilostilnega dejanja, po postavnih predpisih kot nasledek obsodbe nastopivša nezmožnost, gotove pravice, privedbe in oblasti za pridobiti, kakor tudi izgube volilne pravice in izvoljivosti v javnih korporacijah, kazni do enega meseca ali 500 K in takoršne s temi obsodbami zvezane pravne posledice omenjenega načina, se pod drugimi pogoji tudi tedaj odpusti, če še obsodba na današnjem dnevu ni pravomočna, pripoznanje v prvi inštanci pa že izrečeno.

Naročam Vam, da nemudoma za izvršitev tega ročnega pisma storite potrebne uredbe.

Baden, dne 2. aprila 1918.

Karl I. r.

Schauer I. r.

Cesar na Goriškem.

K.-B. 4. aprila. Da se očividno in osebno prepriča o položaju prebivalstva v zasedenih pokrajinah Goriško-Gradišanske in posebno o položaju vrnitve beguncev v domovino, kakor tudi o stanju zopetne zgraditve, podal se je cesar včeraj v spremstvu ministerskega predsednika viteza pl. Seidler, šefa generalštaba v. Arz in običajnega spremstva na Goriško-Gradišansko. Na postaji Santa Lucia-Tolmin vzel je cesar prijave deželnega glavarja, vodja okrajnega glavarstva, kakor tudi predstavo župana nasproti. Vladar poizvedoval je natančno o življenskih razmerah prebivalstva, in se je posebno zanimal za aprovizacijo in zopetno zgraditev. — Od kolodvora Santa Lucia peljal se je cesar v avtomobilu skozi močno poškodovane kraje Santa-Lucia in Tolmin do Caporetta in od tam v Gorico. V Tolminu držal je deželni poslanec Rojce nagovor, v katerem je cesarja prosil, naj vzame to tako zlo prizadeto deželo pod svojo varstvo. Cesar izrazil je prebivalstvu svojo posebno pozornost. Na glavnem trgu v Gorici bil je cesar od deželnega glavarja z osobjem deželnih uradov, kakor tudi od okrajnega glavarja in od vladnega komisarja mesta Gorice pozdravljen.

Tudi prejšnji poveljnik mornarice baron v. Spaun je došel, da pozdravi cesarja. Cesar se je z došlimi precej časa razgovarjal, kakor tudi z občinskimi predstojniki iz goriške okolice. Potem se je peljal vladar skozi Commons proti centru furlanske industrije, proti popolnoma razrušenemu mestu Monfalcone, od tod čez višine Krasa mimo dvorin grada Duina v postajni kraj dvornega vlaka. Na potu tja podal se je cesar v Miramar. Obisk Trsta je to pot izostal, ker je cesar imel že zadnjič priliko, se o tamošnjih razmerah podučiti.

Pot v Istrijo.

K.-B. Mitterburg, 5. aprila. Cesar, ki je dospel danes zjutraj v dvornem vlaku od Sezane v Mitterburg, nadaljeval je svojo današnjo vožnjo v spremstvu viteza v. Seidler, ki ga je peljala skozi zahodno Istrijo. V Mitterburgu držal je župan dr. Kurelic na vladarja nagovor. Cesar informiral se je v razgovoru z došlimi o življenskih razmerah in potrebnih prebivalstva. — Od Mitterburga šla je vožnja v avtomobilu skozi srednje istrijsko gorsko pokrajino Quietotal, kjer ga je v Montoni župan in vso prebivalstvo pozdravilo. Tudi v Piranu napravili so vladarju srčni sprejem. Potem se je nadaljevala vožnja ob morskem obali čez Umago in Cittanova v Parenzo. Cesar nagovoril je vse v pozdrav mu došlo, pri čemur je svojo posebno oskrbo za to deželo zagotovil. Od Parenza sem je šla vožnja čez Canfanaro, kjer se je vršil kratek pozdrav v Rovigno. V Rivi držal je prošt, kolegiat kapitelja, Don Rocco nagovor. V imenu občine bil je cesar od deželnošodnega svetnika dr. Signori pozdravljen, ki je raztolmačil izredno težko življensko stališče, povzročeno radi evakuiranja mesta kakor od popolnega vstavljenja parobrodstva in trgovstva in je izprosil od vladarja pomoči. Cesar je dal zagotovilo, da bode vse storil, da se vzdigne gospodarski procvit mesta. Od šolske mladine, ki mu je podarila cvetlice, pozdravljen, podal se je cesar k na višku mesta stoječi cerkvi Santa Euphemia. Potem je zapustil cesar mesto, da se poda v postajni kraj dvornega vlaka, v Mitterburg.

Ozemlje po bitki.

Predstoječa slika nam kaže ozemlje na Francoskem bojišču po bitki. Na neverjetni

Van Westen: Das Gelände nach dem Kampf. Način je vojni hrup upostočil na enak način skoraj vsa bojna polja.

Politični utrinki.

Ruski vojni vjetniki za Jugoslavijo.

Na krvavem shodu „duhovnika“ dra. Korošca v St. Janžu ob koroško-stajerski meji se je torej prvič pokazalo, da se bode jugoslovanska država ustanovila s pomočjo — ruskih vojnih vjetnikov. Ja, Korošec in njegova ednakovredna banda so ednostavno dali ruskim vojnim vjetnikom pravico, da smejo politkovati, da se smejo združevati v politične namene, da se smejo udeleževati drugih političnih shodov, da smejo na teh shodih tudi govoriti ali rezolucije predlagati, da

smejo konečno z gorjačami poštene avstrijske državljane napadati in pobijati kot črno živino . . . Manjka le še, da se podeli ruskim vojnim vjetnikom pravico, biti izvoljeni v državno zbornico ali pa biti imenovani za avstrijskega ministra. Kajti pri nas na Avstrijskem je v resnici vse mogoče . . .

Mi pa pravimo, da je naše anglejske potrpežljivosti konec! Za sto hudičev, ali smo pošteni avstrijski patrijoti res garjevi psi, na katere sme vsaka baraba pljuvati? Ali plačujemo svoje velike davke, svoja vojna posojila, svoje doklade in druga državna breme na le zato, da se nas potem kot pse pod mizo požene in da se spušča zbesnele, opinjane Ruse pod očmi c. k. oblasti (!) na nas? Za sto vravog, vsaka stvar ima svoj konec in naša potrpežljivost tudi že. Ako nam ruski vojni vjetniki s poleni avstrijski patrijotizem iz glav zbijajo, medtem ko jih pri temu komisarji in orožniki opazujejo, brez da biganili meziniec, — potem naj se pač nikdo ne čudi, da nam bode patrijotizem res minul!! Tisti, ki bi ga morali negovati, so ga nam oropali! Veleizdajstvo je danes „triumf“; čimbolj pljuješ na avstrijsko domovino, temveč dosežeš! . . . To so tako gorostasni pojavi, da se v resnici le še pri nas najde. In proti temu pojavom protestiramo najodločneje, v dvanajsti uri! Protestiramo v imenu avstrijske misli, ne v lastnem imenu. Kajti mi za svojo osebo se bode mo že znali braniti, proti Rusom makari z revolverjem. Proti revolucioniranju naše zemlje, ki jo uganja Koroščeva svojat, pa se mora Avstrija sama braniti, dokler je še čas!

Varstvo domovja.

(Konec).

Položaj razumljive skrbi kakor najhitreje zopet v red spraviti, opravičuje edino domneva, da za žrtve vojne besnosti, — če niso sebično in dobro svetovane namesto v svoji naglosti zaželjeni cilj na najkrajšem potu doseči, je večkrat v lastno škodo zane-marjeno, kar bi gotovo ne bil slučaj pri normalnem gospodarskem položaju. K temu pripada še drugo vprašanje, če se morebiti med vojno ni doseglo gotovih iznajdb v stavbeni stroki, katere bi se pri priložnosti praktično izkoristilo in če z ozirom na to, ker bi se zamoglo te novosti še le po vojni izdelati, ne more posredna poraba istih skozi točasni provizorij omogočiti.

Taki slučaj izide iz kritja streh pod patentiranim varstvom stoječih novih naredb in sicer:

„Plošče za kritje streh brez zaveze“ iz naravnega škrlinika, umetnega škrlinika, žgane ilovice ali cementa narejene, kakor tudi iznajdba takozvane „Kontrollklammer“ za utrjevanje strešnih plošč, nakar se je v interesu že prej omenjenih stavbenih potegovalcev na kratko nakazalo. Te nove plošče za kritje streh „Biberschwanziegel“ se pozna le po tem, da imajo v svoji dolgotni sredini na spodnjem koncu zarezo, katera služi, da dežnica na obeh straneh dolgotne sredine lahko odteka in ne teče med fugami kakor se je to pri dozdaj rahljivih oblikah opeke zgodilo, na spodnje plošče. Z gotovostjo se torej lahko računi, da se skozi tehnični učinek te nove naredbे take opeke doseže tudi v ugodnem načinu arhitektonični učinek — kar je pri strehi gotovo glavna stvar — ter da se odstrani dosedanja sistem negotote, ki povzroča oprasanje in narejanje ledu. Tičoč se novosti teh oklepajev („Kontrollklammer“) za pritrditev strešnih plošč, se doseže, da morajo pri uporabi istih plošč na vsak način ena čez drugo segati, kar je radi trežnosti in dobrega krivanja streh neobhodno potrebno, ker bi se radi štedenja na materialu pod izogibo drugih mer celo pri najmanjšem preokračanju dopuščene prostora strehe v obče ne moglo kriti.